

Caracterizarea personajului Georgie Duca-Voda din opera Zodia Cancerului sau Vremea Ducai-Voda scrisa de Mihail Sadoveanu-a doua parte

Nu in cele din urma, Georgie Duca-Voda se dovedeste a fi un fin cunoscator al psihologiei umane. In dialogurile pe care le poarta cu Alecu Ruset incearca sa-i gaseasca punctul vulnerabil; astfel, sufera profund cand acesta il infrunta cu propriile-i cuvinte, fiind nevoit sa-l accepte asa cum este: "s-acuma se cade sa te judece Domnul tarii, atat pentru acele fapte cat si pentru altele. Deci temete, beizade Alecu, de supararea mea..." "N-as putea intr-adevar sa spun, beizade, ca am dovezi de viclenia ta, ci mai mult unii, pe care ni-i socotim prietini, au pus vorbe rele intre noi. (...) N-ai sa ai din partea nimanui nicio sminteala atat cat vei dovedi intelepciunea pe care o arati acum. Astfel, mila domneasca are margine si mania omului poate covarsi toate".

Fiind "singur" in politica tarii, el spera doar in ajutorul de la Dumnezeu: "Cu dreptatea lui tare si cu sprijin de la Dumnezeu, pe care l-a castigat cu atatea lacasuri si daruri, trebuie sa izbandeasca in cuibul railor, sa-l sparga in sfarsit".

Adesea furios sau coplesit de propriile-i planuri, Duca-Voda stie sa se controleze, ilustrand astfel capacitatea disimularii: "Tulburarile lui Duca erau inasa trecatoare. Indata isi dobandi stapanirea de sine. Intorcand spatele marelui episcop si coborand glasul, ca sfantul sa nu-i vada obrazul si sa nu-i auda soaptele, ispravi printr-o porunca plina de cumintenie".

Asa cum dezvaluia un calugar catolic abatelui, in relatia cu propria-i familie domnitorul impune respect, fiind un autoritar; doamna ii este total supusa, inofensiva chiar, iar fiica, desi incearca, nu poate scapa de sub "dominatia" lui: "La varsta la care se gaseau si el si doamna, se intelegeau deplin in evlavie si smerenie pe care le aratau sfintei biserici rasaritene, in curatenia si simplitatea vietii lor si in aceasta apriga stradanie de agonisire" [s.n.].

Conceptia lui Duca despre indatoririle unui domn, de fapt ale unui tiran, ne-o dezvaluie el insusi: "...un domn are doua datorii: sa judece pricinile bine si sa urmeze calea pravoslavica; si doua drepturi: sa urmareasca birul si sa sfarme falcile viclenilor". Astfel, unii obiditi ai vremii remarcau fapt ca in tara lui Duca-Voda "nu-i nimic sigur decat birul si moartea".

Vazuta din alta perspectiva, cea a marilor boieri, Moldova lui Duca-Voda se contureaza ca un spatiu al instabilitatii, al intrigilor si banuielilor, al te roarei si executiilor sangeroase. Suspiciunea, indoiala, frica sunt "trasaturile spatiului dominat de Duca-Voda. Insusi domnitorul recunoaste: "eu in putin am incredere", dar se tanguieste cand constata ca este "impresurat de inselaciune si viclenie". Voda n-are liniste nici noaptea, caci "ganduri launtric ca niste flori ale griji" il trezesc din somn. Increderea deplina este un senti ment total necunoscut. Alaturi de viclenie, prefacatoria intra si ea in proto colul curtii; afland despre tradarea unor boieri, Duca il sfatuiește pe hatman sa fie mut pentru ca nimeni sa nu simta nimic: "Vazandu-ma pe mine vesel si nebanuind nimic, daca sunt

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

langa noi, unii din vinovati nu vor scapa".

Asadar, vremea lui Duca-Voda este echivalenta cu o zodie nefasta, in care totul se destrama, regreseaza, cade in barbarie, mergand inapoi ca racul, caci e "zodia cancerului".